

Ճա.

Հաւ այս օրերս լուաք աստ, թէ մօսկօֆն ի ներքոյ օգոյու խորտակեալ զտաճիկս, իբրու 15 հազար տապաստ անկեալ, և այլք վիրաւորք բազումք, մնացեալքն ի փախուստ վարձեալ: Հաւ պօնավալի ուրացողի խորհրդականն, զոր ինչ ապստամբական զրեանք ի գլխաւորէ զօրավարէ սոցին գրեցեալք առ նա, առեալ զամենայն փախեալ և եկեալ ի Վիէնա առ կայսրն, և զմեծ պառիս գտեալ է: (Հ. Միքայել վ. Սերաստացի առ Միսիրար, յամի 1738 յունվարի 4, ի պէրյոյատոռ):

Ճբ.

Հաւ լուայ զմահն յարութիւն եպիսկոպոսին, ըստ կարեացոյ յիշեմ ի պատարագս և ի յաղօթս. սա ութ օր յառաջ է վախճանեալ քան զքաճֆայեցի ոհաննէս եպիսկոպոսն որ աստ, զորմէ ի 1 փետրվարի գրեցի: Աստ մեռանողք բազումք գոն, ևս առաւել ի մէջ զօրաց, լինի յաւուրն 20 և այլ աւելի. յորժամ ի դուրս ելանեմք, զչորս և զհինգ ի միասին տանին ի թաղել, և հիւանդութիւնք բազումք. երևի թէ անհոչակելի մահ գոյ աստ: Հաւ լուայ թէ ի գարնանս ունիք զդիտումն սկսման շինուածոյն: (Հ. Միք. վ. Սերաստացի առ Միսիրար, յամի 1738 փետր.ի 15, ի պէրյոյատոռ):

Ճգ.

Կամէի տեղեկանալ, թէ արդեօք առեալք իցեն զտեղի ինչ ի Բատուա և թէ որով կերպիւ. և քանի՞ անձինք և ո՞րք իցեն զնացեալք անդ: (Հ. Թեոդորոս Յովաննիսեան առ Հ. Միքայել վարդապետ, յամի 1738 մարտի 4, ի յէլիզապետապօղիս):

Ճդ.

Ի կողմանէ պատերազմին օր ըստ օրէ զօրանայ ան տաճկին, ահա ի մօտակայս սորին աւար հարկանեն այրեն, սպանանեն, գերեն: Ի վարչէն սաֆերն փախեան ի ներքս. չորս և հինգ օր հեռի աստի ի կողմն պօսնայու, հերոս զմի բերդակ առեալ են սոքա. այժմ, զնա ասեն ժողով տաճիկ պաշարեալ է. իսկ ի մէջն 300 անձինք սոցա կան. և ասեն կամ զայս պաշարելոց են, կամ զպուտիմ. այսր բազմադիմի զրոյցք գոն. լրտեսք բազումք. ևս առաւել աստ արգելեալ վաճառական տաճկներն: Ի սոցանէ երևելի գործ մի ոչ լսեցաք և ոչ տեսաք. այլ զատանայք սոցին զվեց և զեօթն տաճիկս բերին աստ. և բանք սոցին ապագայ է, այսինքն ասեն զաւղոց են բազում զօրք, այժմ աստ ներկայիս սակաւ. նաև ապրելիքն նուազ և թանկ... նաև աստի տունք ոմանք վասն երկիւղին սկսան ի ներքսագոյն քաղաքս չուել, ոչ ի հայոց: (Հ. Միք. Սերաստացի առ Միսիրար, 1738 մարտի 15, ի պէրյոյատոռ):

Ճե.

Ի գամբօյէն երկու օր է բարի լուր յաղթութեան մերայնոց զօրաց լուաք, բայց տկար էր, այսօր հաւաստեքու եղև, վասն այսորիկ զայս սակաւս զրեմ աւետալուրս, զի 50000 տաճիկք անկան ի սուր և ի ջուր, մերձ օստովայու, և մերն 16000 անկեալք, մեծ մասն հեծեալք և կռանալքն նախ սակաւ մնացեր է թէ սոքա յաղթեալք լիցին, բայց յայլոյ ծայրէ մէկ փերինչիփէ մի